ANUL I No. 53 4 PAGINI 2 LEI Sâmbătă 20 Septembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31. Tel. 2.05.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

Am hotărît:

Acolo unde vă veţi constitui în obştii de muncă şi vă veţi îndatora să munciţi, după îndrumările Statului, voi cumpăra unelte agricole, sape, grape, tractoare şi toate cele trebuincioase muncii, ogoarelor voastre şi se vor împărţi obştilor, fără bani, fără nicio plată.

Aceasta este dania Statului şi a mea.

Această danie este nu numai o răsplată, ci şi o îndatorire de muncă.

Ştiţi, săteni, că pământul şi braţele voastre pot rodi mai mult.

Mareşal I. ANTONESCU

OBŞTIILE SĂTEŞTI

Toamna care a început să bată la porţile gospodarilor a hărăzit basarabenilor şi bucovinenilor, după neajunsurile amarnice ale anului de robie rusească, cele mai plăcute şi cele mai adevărate surprize. Muncile de toamnă de pe ogoare care până la 28 Iunie 1940 se făceau cum dădea Dumnezeu, iar în timpul opresului fără nici un fel de regulă, de azi încolo vor cunoaşte o sistematizare şi nu vor mai întârzia ca înainte cauzând din această pricină foarte mari neajunsuri. Organizate în cadrul obştiilor săteşti, ele vor putea fi mai bine valorificate şi mai de folos atât gospodarilor intraţi în obştie, cât şi satelor şi părţii acesteia de ţară pustiită de puhoiul bolşevic. Se ştie că prin satele basarabene aproape că nu a mai rămas nici un animal de tracţiune ca lumea, pe care să-l poţi folosi. Mai bine de o jumătate din suprafeţele destinate însămânţărilor de toamnă erau sortite a rămâne necultivate. Dacă d. Mareşal Antonescu n'ar fi prevăzut din vreme şi nu ar fi dat dispoziţiuni pentru organizarea ogoarelor săteşti într'un sistem de lucru bine chibzuit, lângă sărăcia lăsată de comunismul hrăpăreţ, refacerea satelor şi a gospodăriilor ţărăneşti ar fi cu neputinţă încă foarte multă vreme.

In obştiile săteşti organizate este cu neputinţă să nu se asigure gospodarilor cea mai mare posibilitate de înflorire, de belşug adevărat. Departe de orice asemănare cu vreun sistem oarecare de agricultură din alte ţări, ţaranii găsesc în obştii o sumedenie de avantaje şi de ordin practic şi ca randament. Cu o muncă exclusiv mult mai bine organizată cu ajutorul maşinilor pe care statul le pune la dispoziţia fiecărei obştii, nu va rămâne nici un ogor şi nici o ţarină nelucrată. Seriozitatea acestor munci noi şi supraveghiate de ingineri trimişi anume, asigură încă o garanţie pentru posibilitatea efectuării însămânţărilor din toamna asta şi în acelaş timp şi putinţa de realizare a unui belşug mai însemnat la recoltele din anul viitor.

Impărţirea muncilor fiind făcută în raport cu suprafeţele de cultivat, numărul zilelor de lucru rămâne constant şi totdeauna direct proporţional cu numărul cerinţelor suprafeţelor cu care fiecare gospodar e reprezentat în obştie. Mai mult, în puterea sistemului de organizare a obştiilor, conducerea statului a avut în vedere şi folosirea acelor puteri de muncă pe ogoare, care altă dată rămâneau pe din afară. Ele sunt retribuite de obştie în raport cu aportul depus de fiecare muncitor şi chiar de fiecare reprezentant în obştie cu mai mici suprafeţe de cultivat.

Neremânând nimeni fără lucru şi asigurându-se cultura tuturor ogoarelor destinate însămânţărilor de toamnă, se poate înţelege lesne de ce viitor se vor bucura obştiile săteşti organizate în Basarabia şi Bucovina şi cât de trebuitoare sunt după prăpădul bolşevic înlăturat cu sângele vitejilor noştri soldaţi.

Neculai V. Coban



O comparaţie care nu are nevoe de comentarii: Copiii din Paradisul bolşevic şi cei din Germania pe care Sovietele se străduesc să o prezinte ca un infern

MARINARII ROMÂNI S'AU ACOPERIT DE GLORIE PRIN BRAVURA, DESTOINICIA ŞI AVÂNTUL LOR

Ordinul de zi pe armată dat de Mareşalul Antonescu

In luptele duse pentru apărarea Deltei şi recucerirea Basarabiei, marinarii noştri s'au acoperit de glorie, prin bravura, destoinicia şi avântul lor. Mărturiseşte despre aceasta însuşi Mareşalul Conducător al Statului, Comandant de Căpetenie al oştirilor, în următorul:

ORDIN de ZI pe ARMATĂ Nr. 5

din 6 Septembrie 1941

In luptele pentru recucerirea Basarabiei, Batalionul 17 Infanterie Marină s'a distins în mod deosebit, în acţiunile dintre 21 Iunie şi 23 Iulie 1941, întrucât:

— s'a menţinut în sectorul Periprava timp de 30 zile, într'un teren cu totul nefavorabil şi a respins numeroase încercări inamice de a ocupa acest punct important;

— a organizat şi executat 4 incursiuni peste Braţul Chilia, cu care ocazie a luat prizonieri;

— a distrus printr'un foc bine condus: 6 vedete, 1 şlep şi 1 remorcher şi a produs avarii la 2 monitoare inamice;

— a trecut Dunărea la 21 Iulie şi înaintând în marş forţat, a fost prima unitate română care a intrat în Tatar Bunar, în noaptea de 22 spre 23 Iulie 1941.

Pentru bravura, destoinicia şi avântul de care au dat dovadă Comandantul, ofiţerii şi trupa Batalionului 17 Infanterie Marină, îi citez ca exemplu pe întreaga Armată.

Comandantul de căpetenie

(ss) **Mareşal I. Antonescu**

DECLARAŢIILE D-LUI MAREŞAL ANTONESCU IN LEGĂTURĂ CU LUPTELE DELA ODESA

BERLIN, 17 (Rador). — Corespondentul din Bucureşti, d. Georg Streiter, publică în „Hannoverscher Kurier" un reportaj de pe front intitulat „Cu Mareşalul Antonescu în faţa Odessei", în care reproduce următoarele cuvinte ale Conducătorului Statului în legătură cu luptele dela Odessa:

„Aveţi răbdare cu Odessa — mi-a spus Mareşalul Antonescu — trebue să mă îngrijesc de multe alte lucruri, în afară de această luptă, al cărei succes este neîndoios. Noi trebue să reconstruim totul şi să reparăm distrugerile făcute de aceste hoarde. Basarabia şi Bucovina au fost jefuite exact ca şi regiunea aceasta dintre Nistru şi Bug. Problemele ce ni se pun sunt mari şi le vom rezolva cu succes".

UN AN DELA INAPOIEREA IN ŢARĂ A M. S. REGINEI MAMĂ ELENA

Telegramele d-lui prof. Mihai Antonescu, Vice-preşedintele Consiliului de miniştri şi răspunsurile M. S. Regelui şi M. S. Reginei Mamă Elena

Cu prilejul împlinirii unui an dela reîntoarcerea în ţară a Majestăţii Sale Regina Mamă Elena, d. Profesor Mihai A. Antonescu, Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, a trimis Majestăţii Sale Regelui următoarea telegramă:

MAJESTĂŢII SALE REGELUI MIHAI I

Banloc

Azi se împlineşte Sire, un an de când Majestatea Sa Regina Mamă, ne-a revenit pentru a Vă aduce grija de Mamă, iar nouă marele exemplu şi de aceea închin un gând de credinţă pentru Rege şi Dinastie, odată cu mărturia devotamentului meu.

MIHAI ANTONESCU

RĂSPUNSUL M. S. REGELUI

Majestatea Sa Regele a răspuns prin următoarea telegramă:

D-LUI PROFESOR MIHAI ANTONESCU
Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri

Bucureşti

Vă mulţumesc călduros pentru gândul bun şi simţimintele arătate Mamei Mele şi Mie.

MIHAI

Cu acelaş prilej, d. Profesor Mihai Antonescu, Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, a trimis Majestăţii Sale Regina Mamă Elena următoarea telegramă:

MAJESTĂŢII SALE REGINEI MAMĂ ELENA

Banloc

In ziua când împliniţi un an de grije şi mare exemplu lângă Regele nostru. Vă rog să primiţi Majestate, expresiunea credincioasă a devotamentului meu.

MIHAI ANTONESCU

RĂSPUNSUL M. S. REGINEI MAMĂ ELENA

Majestatea Sa Regina Mamă Elena a răspuns prin următoarea telegramă:

D-LUI PROFESOR MIHAI ANTONESCU
Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri

Bucureşti

Cele mai vii mulţumiri pentru credincioasele simţăminte ce Ne arătaţi întotdeauna.

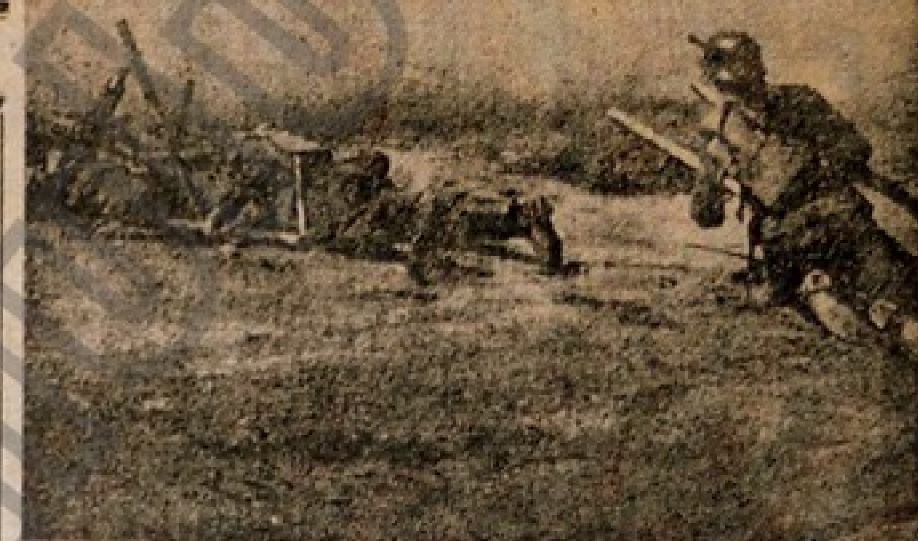
ELENA

TELEGRAMA MAREŞALULUI GOERING TRIMISĂ D-LUI PROF. MIHAI ANTONESCU

La telegrama trimisă cu prilejul aniversării celui de al treilea an de război, d. Prof. Mihai A. Antonescu Vice Preşedintele Consiliului de Miniştri, a primit următoarea telegramă de răspuns din partea Mareşalului Goering:

„Pentru salutările şi urările transmise mie şi aviaţiei germane cu prilejul aniversării începerii războiului — care m'au bucurat foarte mult — mulţumesc Excelenţei Voastre din toată inima.

MAREŞAL GOERING



Spre desrobirea Răsăritului...

Ai noştri de pe Nipru

Pe Nipru fâlfâie drapelul românesc purtat până acolo departe de vitejia ostaşilor armatei a III-a române. Ordinul de zi semnat deunăzi de d. Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul de căpetenie al trupelor germane şi române dela flancul drept al frontului contra bolşevicilor, citează bravura acestui corp de armată român, care a dus la peste 1700 de kilometri dincolo de graniţele ţării renumele eroismului şi al destoiniciei noastre militare.

Ai noştri de pe Nipru ne umple inimile de mândrie şi de admiraţie. In sectorul de luptă ce ni s'a [illegible] nostri aliaţi germani şi italeni, contribuţia militară a unităţilor de sub glorioasa comandă de căpetenie a Mareşalului înscrie pagini de istorie, despre care se va pomeni în veci de veci cu recunoştinţă.

Căci nu ne-am purtat pe acele locuri îndepărtate în largul câmpiilor ucraniene nici lăcomia de nemeritată stăpânire asupra bunurilor şi drepturilor altora, nici neastâmpăr de aventurieri. Au călcat ostaşii noştri, cu pas aşezat de munteni sau cu ropot mărunt de plugari din şesurile ţărilor româneşti, atâtea multe sute de chilometri fiindcă aveau o nobilă misiune umană şi spirituală de îndeplinit. Şi o îndeplinesc cu vrednicie, călcând tot înainte, val de putere nestăvilită a dreptăţii şi uragan de dreaptă credinţă întru Hristos.

Pe Nistru, pe Bug, pe Nipru şi dincolo de apele acestuia spre Don şi spre Volga, aceiaşi conştiinţă misionară călăuzeşte paşii oştilor române biruitoare. Vorbeşte în sufletul fiecărui ostaş român, glas din străbuni, cari străbate veacuri, ca să reamintească şi să reaprindă virtuţile de totdeauna ale neamului nostru bun şi darnic. Pentru dreptate şi pentru Sfânta Cruce au luptat plăeşii şi glotaşii lui Ştefan cel Mare, călăraşii pe buistraşi vânjoşi şi suliţarii neîntrecuţi, care au băgat spaima în atâtea hoarde păgâne.

Ciobanii şi plugarii noştri de azi nu se arată mai prejos aprigilor lor înaintaşi pomeniţi în hrisoave prăfuite. Şi ca şi despre ei îşi vor reaminti peste veleaturi viitoare, alţi români, de faptele ce le săvârşesc acum, ca să doboare păgânătatea bolşevică, minunaţii Ostaşi ai Crucii de sub comanda de căpetenie a Mareşalului Ion Antonescu.

Ai noştri dela Nipru, gândul înfiorat de curată mândrie a întregii făpturi româneşti, e mereu şi cald, frăţeşte, cu voi.

D. I. Cucu

OFIŢERI GERMANI DECORAŢI DE FUEHRER

BERLIN, 18 (Rador). — Fuehrerul şi şeful suprem al armatei germane a decorat, pe baza propunerii comandantului şef al armatei, generalul feld-mareşal von Brauchitsch, cu Crucea de Cavaler al Crucii de Fier pe locot. Steinhof, locot. Beyer, sublocot. Hupper şi aghiotantul Schmidt.

*

BERLIN, 18 (Rador). — Fuehrerul şi şeful suprem al armatei germane a acordat „Frunzele de stejar" la Crucea de Cavaler al ordinului Crucea de Fier locotenentului Nordmann, dintr'o escadră de vânătoare.

Cu această ocazie, Fuehrerul i-a trimis locot. Nordmann următoarea telegramă: Ca o apreciere recunoscătoare a atitudinei viteze pe care aţi dovedit-o în lupta pentru viitorul poporului nostru, vă confer, cu ocazia celei de a 35-a victorie aeriană, ca al 35-lea ofiţer din armata germană, Frunzele de stejar la Crucea de Cavaler al ordinului Crucii de Fier.

Unităţile motorizate germane au o misiune foarte grea în urmărirea bolşevicilor

BERLIN, 18. (ESS). — In urmărirea trupelor bolşevice armatele germane şi în special unităţile motorizate au o misiune foarte grea, deoarece pe şoselele stricate materialul de război trebue dus cu orice preţ până la ţintă. Un corespondent de răsboiu descrie această înaintare a trupelor germane în felul următor: „...Incetul cu încetul s'a făcut noapte. Intr'o beznă complectă, unităţile înaintează. Suntem în imediata apropiere a frontului, şi ştim că sovieticii sunt foarte atenţi. Automobilele sunt conduse de un ghid pe drumurile înguste şi periculoase. Inaintea noastră o maşină care a avut remorcat un tun anticar s'a prăbuşit în prăpastie. Suntem avertizaţi şi înaintăm cu mare atenţie. Se apropie miezul nopţii. Mai avem de făcut 20 de km. până la poziţiile noastre. Pornim peste lanuri fără să mai ţinem seama de şosea. Tancurile noastre au marcat drumul. Pe lângă întuneric ne împiedecă vederea şi praful. Avioane bolşevice sunt deasupra noastră, aruncă rachete luminoase, căutându-ne cu multă perseverenţă. 10 km. înainte de ţinta înaintăm printr'un teren minat şi în timp ce străbatem ultimii kilometri, artileria inamică a şi început să tragă spre noi. In plină viteză reuşim să ne apropiem de poziţiile noastre. In desul unui deal mic batalionul este pus în poziţie şi aşteptăm semnalul de atac. Indicatoarele de kilometri de pe maşinile noastre arată cu 950 de km. mai mult faţă de situaţia de eri.

Drumuri de poveste

Prutul, legendele, şi cântecele lui

Prutenii, locuitorii satelor de pe malul Prutului, iubesc mult Prutul, „care-i tot drumeţ mergător" ori „mergător", „nu se mai hodineşte" că „el îi din neam de balaur din vremea veche şi pe care l-o ucis un voinic frumos şi şiroaiele din sângele lui tot curg, ca să întâlnească şi să înece pe voinic. Vorba veche: nici mort nu-l iartă".

In alte legende Prutul e lăsat de Dumnezeu „pentru răcoreala oamenilor şi giocul copchiilor", dar toţi trebue să ia bine seama, că „cruce de aur stă în câte o bulboană — „ascuns şi blăstămat de când o vrut să-l irimească, să-l oprească şi cere suflete de creştini, ca să le ducă la iad".

Dracul însă are mare ciudă pe Prut. Deoarece „creştinii îl cred sfânt şi'n apa lui fac Iordanul" a cărat stânci din loc în loc „cu chip şi gând" să-l iezărească şi când s-o sfătuit dracii într'o noapte, „că toţi să izbească stâncile în el şi să-l oprească, s'au întârziat şi n-o dovedit", a dat „mai fuga" decuseară şi mezu nopţii după porunca lui Dumnezeu „păsările" (cocoşii) au cântat şi dracii a rămas cu munca, da oamenii cu folosul".

Dracul mai avea mare ciudă pe sărbătoarea Iordanului, pentrucă atunci se întâlneau cei de peste Prut cu „işti de la noi şi el îi vrăjmaş şi pismaş şi nu-i suferă lui să vadă el cumva, oameni de un sânge, trăind bine; că vezi, noi cu dumneavoastră suntem fraţi numa, că nu putem da mâna totdiauna de Prut".

Şi multe sunt legendele Prutului!

Dar în afară de legende are şi multe cântece frumoase. Cântecul „Prutule râu blestemat" e cea mai mare eroare ce s'a scris în literatura noastră.

Basarabenii nu doresc Prutul adânc şi lat, pentrucă nu vor să fie despărţiţi de fraţii lor. Originalul acestui cântec noi l-am auzit — în regiunile de pe lângă Nistru — el lasă începe totdeauna cu Nistrul blestemat.

In poezia populară basarabeană de prin ţinutul Hotin, Orhei, Soroca, în special cea de pe malul Nistrului, e redată perfect acelaş idee: dorinţa de a vedea Prut secat. E vorba de trimiterea unei scrisori pe frunze de copaci:

„La surori şi frăţiori
Că iari nii-s străinori
Străinori şi depărciori"

ori în altă parte:

„Prutu ista ni disparte,
Apa 'ceasta r'ari moarti?"

Urmează apoi dorinţa de a-l vedea secat:

„Prutule, dac-ai seca
Noi cu fraţii ne-am vedea,
Fraţi de cruce, fraţi de sânge
După nine n'am mai plânge".

Taina ştiută numai de pruteni este redată în altă variantă a cântecului:

„Prutul are vădureli
Le ştie badea pi eli
Hai şi-om lua floriceli
Floriceli, lăcrămeli
Şi-om treci la nemureli
Nemureli iubiţeli
Noaptea ni videm cu eli"

Intrucât Prutul nu poate fi îndepărtat, urează dorinţa de a fi secat cu gura:

„Dar ne-om pune noi cândva
Şi cu gura l-om săca"

Ori cu căldarea, cu ajutorul vântului şi cu el să-l umple, hăt departe, Bugul desigur, pentru a-l face mai adânc, mai lat, mai greu de trecut, pentru „muscali, holeri şi lăcuste".

E deci evidentă dorinţa specială de a muri „apa aceasta" Prutul.

Alte variantă în care se arată dorinţa copiilor năcăjiţi:

„Prutule apă vioară
Făce-te-ai neagră cerneală
Ca să scriu la maica 'n ţară

ori:

Fă-mă doamne băţ de-argint
Şi mă trece peste Prut
Drept la maica la mormânt
Să-i spui maicii vreun cuvânt".

Credem că toate pomenirile acestea ale Prutului nu-l privesc decât doar ca pe un râu în jurul căruia se vor fi alcătuit versurile, întrucât cântăreţii îl cunoşteau mai deaproape de cât Nistrul, l-au pus pe unul în locul altuia.

De aci marea eroare şi marea nedreptate ce i s'a făcut.

Nic. I. Postolache

CULESUL CARTOFILOR

Cartofii se scot când s'au copt, după soiu; cei timpurii începând din Iulie, cei târzii prin Septembrie sau Octombrie. Ii cunoaştem că s'au copt după îngălbenirea şi uscarea frunzelor şi veştejirea curpenilor. Dacă-i scoatem înainte de vreme, nu se păstrează bine.

Recoltatul se face pe timp frumos şi uscat cu sapa, casmaua, cangea, furca de fier cu 4 coarne, plugul obişnuit, plugul special de scos cartofi sau cu maşini anume făcute.

Scosul cu sapa sau cazmaua e greu şi scump, căci, deşi scoate bine cartofii din pământ, dar tale foarte mulţi din ei. Cu cangea sau cu furca e mai uşor şi mai ieftin. Cu plugul e ieftin şi repede, însă pe lângă că tale cartofii, dar rămân şi prea mulţi în pământ. Cu maşinile speciale se scot uşor şi repede, însă numai în pământurile afânate.

După ce i-am scos, trebuie să-i lăsăm o jumătate de zi pe câmp, întorcându-i cu o greblă, ca să se zvânte pe toate părţile. Dacă timpul e ploios, îi ţinem mai multe zile într'un strat subţire, într'un loc ferit de ploaie, dar bătut de vânt.

După ce i-am scos, trebue să alegem cartofii sănătoşi şi întregi de cei stricaţi, mâncaţi de viermi, loviţi sau tăiaţi. Ii punem în căldări sau coşuri deosebite, ca să împiedicăm şi îmbolnăvirea cartofilor sănătoşi, cei atinşi păstrându-se mai greu.

Din căldări îi turnăm în saci sau deadreptul în căruţă şi îi cărăm la locul de păstrare. Cei stricaţi la urmă să-i dăm repede la vite, fie fierţi, fie muraţi. Inainte de a pune cartofii la păstrare, e bine să-i alegem după mărime,

ANGLIA INCEPE SĂ-ŞI DEA SEAMA

DE CATASTROFALA SITUAŢIE A RUSIEI SOVIETICE

AMSTERDAM, 17 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

Comentatorul Cyril Laykin a declarat Miercuri în radio Londra că nu ar fi de nici un folos să se tăgăduiască faptul că situaţia Sovietelor este critică în toate cele trei sectoare ale frontului.

Niciodată în istorie — a spus el — nu s'au înregistrat, într'o perioadă atât de scurtă, pierderi atât de mari ca în această campanie, în care aliaţii englezilor, apărând fiecare palmă de pământ, sunt mereu respinşi.

Petersburgul — a continuat comentatorul englez — este oraşul cel mai bine apărat din lume. Dacă germanii intră în acest oraş, aceasta va constitui o mare lovitură pentru moralul Sovietelor.

Pierderile sovietice în oameni, maşini şi vapoare sunt imense. Niprul inferior a fost trecut în mai multe puncte de trupele germane, care ameninţă astfel nu numai regiunile industriei de război sovietice ci şi Crimeea.

Numeroase vapoare sovietice scufundate în Marea Neagră

BERLIN, 17 (Rador). — Din sursă militară se află că în ziua de 16 Sept. avioane de luptă germane şi avioane de bombardament în picaj au scufundat două vase de transport sovietice şi au avariat 11 vase de transport şi de coastă, cu o deplasare totală de 28.000 tone, precum şi un cuirasat.

In plus, alte 20 vase mici de coastă au fost fie nimicite, fie atât de serios avariate, încât nu vor mai putea circula.

Printre navele menţionate mai sus un vas de transport sovietic de 3000 tone a fost serios avariat în Marea Neagră. Un vas de transport de 4000 tone şi un vas de comerţ tot de 4000 tone au fost lovite în plin de bombe şi au fost imobilizate.

Un cuirasat sovietic de tipul MARAT a fost lovit de trei bombe.

In limanul Niprului, două vase de comerţ, cu o deplasare totală de 16 mii tone, au fost incendiate de bombe.

Cu prilejul unui atac de noapte dat asupra unui convoi sovietic, care naviga în Marea de Azov occidentală, avioanele de luptă germane au scufundat un vas de transport şi două vase de comerţ cu o deplasare totală de 2500 tone.

In cursul operaţiunilor efectuate deasupra lacului Ladoga, un vas de comerţ sovietic de 8000 tone a fost serios avariat.

Tot pe lacul Ladoga a fost scufundat un vas de transport sovietic, iar alte trei au fost incendiate, astfel încât pierderea lor este foarte probabilă.

Cu prilejul atacului încununat de succes, dat asupra celor 20 vase mici de coastă, formaţiile germane au scufundat o vedetă rapidă sovietică, precum şi un remorcher şi patru bărci cu motor.

UN VÂNĂTOR ROMÂN

IN LUPTĂ CU PATRU VÂNĂTORI RUŞI DEASUPRA LINIILOR DUŞMANE

In dimineaţa aceea, ordinul de misiune prevedea „acoperirea" zonei Gniljacov-Vacarjani printr'o mică patrulă de vânătoare. După un scurt rulaj la pământ, cele trei avioane se avântară cu eleganţă în aer. Aripile lor, uşor îndoite la umăr, aidoma unor porumbei plecaţi să se hârjonească în împărăţia lor.

„Capul patrulei era cpt. — comandorul P., de câteva zile oaspetele acelei unităţi de vânătoare. Zborul acesta, pe care el îl făcea benevol, nu era cel dintâiu: eşise în fiecare zi — odată sau de două ori pe zi, — cot la cot cu tinerii piloţi din unitate, ca pe vremurile de demult, când era numai căpitan şi comanda un grup de vânătoare în Moldova.

Ajunsă în sectorul stabilit, mica formaţie şi-a început patrularea între cele două sate, într'o atmosferă limpede, aurită de razele soarelui care se ridicase de curând din mare.

La început, zborul nu se deosebea cu nimic de plimbarea matinală a unor oameni ce se duc să respire, dimineaţa, aerul proaspăt al înălţimilor. Dar liniştea aceasta nu a durat mult.

După vreo zece minute, boşevicii de jos au apreciat că vizita vânătorilor noştri îi deranjează; şi au început să tragă cu furie în ei, trimiţându-le zeci de proectile antiaeriene.

Imediat după patrulare s'a desfăcut elementele ei, fiecare avion evoluând pe cont propriu. Ba chiar, văzând că tunarii roşii le-au pus gând rău, două dintre ele au eşit din raza bateriilor sovietice. Numai „capul" formaţiei a rămas înăuntrul zonei ce trebuia „acoperită", urmând ca ei să slujească mai târziu ca punct de întâlnire pentru restul patrulei.

Din înălţimea la care peregrina prin văzduh, pilotul distingea perfect sclipirea focului din gurile de tun de jos, în momentul când proectilul era svârlit în aer. Apoi, exact după răstimpul cât el număra până la trei, obuzul exploda în vecinătatea avionului, prefăcându-se într'o floare alburie de fum.

După câteva minute de sbor singuratec, prin cerul acesta duşmăneşte înflorit, cpt.-comandorul P. văzu apropiindu-se de el, dinspre Răsărit un avion de vânătoare.

Prieten? Inamic?

Greu de spus, când vederea e stânjenită de lumina orbitoare a soarelui.

Misterul s'a lămurit numaidecât, odată cu încetarea bruscă a tirului antiaerian bolşevic: va să zică noul venit, care se apropiase pitulat în soare, era inamic; iar tunarii de jos îi cedau acum lui rândul la atac.

Prima rafală, trasă de vânătorul roşu de la vreo sută cincizeci de metri, şi-a greşit ţinta; fiindcă pilotul român a avut exact timpul necesar să-şi svârle avionul într'o parte, lăsând toată jerba de gloanţe explosive şi trasoare să-i treacă, ca un mănunchi de foc, pe dedesubtul planului stâng.

Iute ca fulgerul, cpt.-comandorul P. „degajează" pe dreapta; dar imediat se răsuceşte înapoi, spre stânga, apucă avionul inamic din coadă, îl prinde într'o poziţie favorabilă şi-i trimite vreo câteva rafale scurte.

Inamicul era un „Rata". Lupta se anunţa, deci, grea. Totuşi, unul contra unul, ea se putea duce, fără ca şansele vânătorului român să fie exagerat de mici. Dar n'a trecut nici măcar un minut de încleştare în doi şi alte două „Rata" bolşevice au apărut în coasta avionului românesc.

Din momentul acesta, situaţia a devenit disperată. Unul contra trei, înseamnă pentru adversar toate şansele, iar pentru român o luptă pe viaţă şi pe moarte.

Cei trei aviatori roşii atacă necontenit, astfel încât să nu lase pilotului nostru nici o iniţiativă. Din toate unghiurile, ele năvălesc asupra avionului singuratec, împroşcându-l cu gloanţele lor. Liniile de foc, pornite fără răgaz din mitralierele duşmane, ţes o pânză înfricoşătoare în jurul lui, dar nu izbutesc să-l străpungă.

Cpt.-comandorul P. îşi dă seama că scăparea stă numai în atac. De va izbuti să scoată din luptă măcar pe unul din bolşevici, situaţia va fi ceva mai uşurat. De aceea, el termină fiecare evoluţie de apărare cu un atac; şi, de câte ori îi vine bine, trimite regulat câte una sau două rafale scurte în duşman.

Bolşevicii, cari desigur contaseră pe un succes rapid şi se văd înşelaţi în speranţele lor, încearcă acum o nouă tactică: ei degajează mereu înspre soare, ca să reducă precizia tirului mitralierelor româneşti şi, în acelaş timp, să se apropie cât mai mult de Odesa. Prin aceste manevre, riscul unei aterisări forţate, ca urmare a unei stricăciuni grave a avionului, ar fi numai de partea pilotului român, care n'ar mai putea ajunge în liniile amice.

Dar cpt.-comandorul P. înţelege exact situaţia şi nu e dispus să facă jocul adversarului. El e hotărît să lupte până la izbândă sau până la ultimul strop de viaţă; dar vrea să-şi asigure mereu maximum de şanse. De aceea, el întoarce manevra ruşilor şi, rărindu-şi atacurile, îi sileşte prin evoluţii defensive — provocând ofensiva lor — să se apropie de liniile româneşti.

Cpt.-comandorul P. mai are o nădejde: să-l observe camarazii lui din patrulă şi să-i vie în ajutor. Nădejdea aceasta este însă deşartă, după cum a aflat mai târziu: căci exact în aceeaşi vreme, fiecare din ceilalţi doi vânători români erau atacaţi de câte trei-patru Rata din aceeaşi formaţie rusească şi duceau şi ei, în câte un colţ de cer, aceeaşi luptă pe viaţă şi pe moarte.

In acest moment, un avion coboară ca o săgeată din înaltul văzduhului. Este tot un Rata bolşevic, ce vine în sprijinul celorlalte trei.

Un glonte explosiv, din prima lui rafală, izbeşte avionul românesc chiar în mijlocul capotei din faţă, rupe comanda aripioarelor şi sfărâmă gâtul rezervorului de ulei. Carlinga s'a umplut numaidecât de fum, încât cpt.-comandorul P. abia mai poate respira. Are gura complet uscată fără nici un pic de salivă. Acum e sigur că i-a sosit sfârşitul.

Totuşi, cât timp mai are o licărire de viaţă în trup şi câtă vreme motorul mai merge, cpt.-comandorul P. continuă să lupte. Chiar de va fi să cadă, bolşevicii vor plăti scump victoria lor, dobândită într'o încleştare de unul contra patru.

Rafalele lui — mereu scurte, ca să nu rămână fără gloanţe prea de vreme — pornesc vijelios şi se duc cu precizie în avioanele inamice.

Două din ele, probabil greu lovite, părăsesc lupta. Sau poate au fost doborîte? Nu se poate şti, fiindcă în vâltoarea luptei pilotul nu le-a putut urmări cu privirea.

Al treilea mai dă câteva atacuri, apoi se retrage şi el.

Numai al patrulea, care sosise ultimul, mai stărue încă. Dar curând-curând face şi el calea întoarsă şi fuge spre baza lui. Aşa dar, victoria aparţine pilotului român.

Când, după o oră de luptă înverşunată, cpt.-comandorul P. aterisează pe aerodromul unităţii al cărei oaspete era, avionul său purta urmele a patru gloanţe: cel din faţă, din rezervorul de ulei, care îl pusese într'o situaţie atât de desperată; unul în coadă, în cârma de direcţie; altul în planul drept; şi ultimul în planul stâng, trecut prin aripioara care comanda înclinarea laterală.

Astfel, aţeii bolşevici au făcut şi ei odată în viaţa lor, fără să ştie, — însă cu patru gloanţe ucigaşe — sfântul semn al crucii pe avionul românesc: în numele Tatălui al Fiului, al Sfântului Duh. Amin!

Prof. George Ţinţă
Corespondent de războiu pentru aeronautică

CE INSEMNEAZĂ PENTRU U. R. S. S. PIERDEREA UCRAINEI

Consideraţiuni statistice, geo-politice şi economice

BERLIN. — Ucraina Sovietică deţinea locul al doilea în Republica Sovietică, prin numărul locuitorilor săi, însumând 31 milioane suflete. După statistica din 1926, Ucrainienii comportă 21,2% din întreaga populaţie sovietico-rusă. După acelaşi statistică, Ucraina se compunea din 80% Ucrainieni, 9,2% Ruşi, 5,4% Evrei, 1,4 Germani.

SUPRAFAŢA UCRAINEI cuprinde 443.000 km. p. Aceasta era întinderea ei din anul 1939, căci ulterior acestei date, districtul administrativ al Ucrainei fusese augmentat prin Basarabia şi regiunile poloneze răsăritene, răpite în condiţiunile ştiute. In acea situaţie, Ucraina ajunsese la 40 milioane locuitori, pe o suprafaţă de 550.000 km. p., ceea ce corespundea mărimii vechiului Reich, inclusiv Austria. Din această Ucraină Sovietică dinainte de 1939, din 12 provincii ucrainiene, 7 au fost ocupate de trupele germane în mod complet, iar două pe ¾. Cele 7 provincii, numite după oraşele lor principale sunt:

Dnjepropetrovsk	62.900	km. p.	3.470.000	locuitori
Schitomir	31.200	km. p.	1.781.000	„
Kamenez-Podolsk	19.600	km. p.	1.776.000	„
Nicolajef	38.700	km. p.	1.629.000	„
Odessa	40.900	km. p.	2.090.000	„
Tschernigov	43.400	km. p.	2.965.000	„
Vinniza	27.900	km. p.	3.004.000	„
TOTAL:	264.600	km. p.	16.724.000	„

Desimea populaţiei ucrainiene se estimează la 72 de locuitori pe km. p. Pătura ţărănească reprezintă 78 la sută. Populaţia orăşenească este constituită 40 la sută din Ruşi Mari şi 25 la sută din Evrei. Locuitorii de origină germanică se ocupă cu precădere cu agricultura. In regiunile Mariupol şi Odessa, Germanii însumează peste 10 la sută din populaţia integrală.

Trotzki în „Instrucţia" sa adresată agitatorilor comunişti din Ucraina în anul 1919, se exprima în felul următor:

„Intr'un fel sau în altul, voi trebuie să cuceriţi necondiţionat Ucraina pentru Rusia. Fără cărbunele ucrainian, fără minereuri, fără fier ucrainian, fără cereale, sare şi fără Marea Neagră, Rusia nu poate exista".

Astfel după cum străvechiul Imperiu ţarist moscovit a fost în situaţia de a-şi creia o poziţie dominantă exercitând chiar o hegemonie politică, economică şi culturală, datorită posesiei regiunii ucrainiene, la fel o Rusie Sovietică ar fi fost de neconceput fără Ucraina, cu bogatele ei comori naturale. In sectorul economiei agricole, pierderea Ucrainei este de neînlocuit pentru Uniunea Sovietică.

Ucraina este o ţară prin excelenţă a cerealelor. In Germania 40% din suprafaţa totală este cultivată cu cereale, pe când în Ucraina 83%. Inainte de războiu, întreaga producţie de grâu german comporta 4,6 mil. tone anual, iar producţia grâului ucrainian însuma 6,5 mil. tone. Cifrele pentru secară sunt: Germania 7,8 mil. tone; Ucraina 2,6 mil. tone. Producţia de orz, în Germania este 3,1 mil. tone, pentru Ucraina cifrele sunt contradictorii. Ucraina este grânarul şi centrul cel mai important al crescătorilor de vite, furnizând mai ales regiunilor nordice şi nord-estice ale Uniunii Sovietice aceste importante producţii. Producţia pe hectar în Ucraina este destinată la ½ faţă de aceea a Germaniei. Printr'o modernizare a întregii economii agricole, se va putea obţine natural, o urcare apreciabilă foarte repede. In Germania se recoltează spre exemplu, 21 hl. la ha., în Ucraina numai 9-10 la hectar.

Germania recoltează 166 hl la ha. de cartofi, iar în Ucraina numai 100 hl la ha. Sfecla de zahăr în Germania este produsă în proporţie de 311 hl la h, în Ucraina numai 150 hl. la ha. De deosebită importanţă este industria zahărului, a cărui producţie anuală însumează în Ucraina circa 2 mil. tone. Aportul producţiei în Ucraina la producţia totală a URSS-ului era în anii 1928—1930 la grâu 30%, la secară 35%, la orz 12%, la ovăz 21%, la porumb 90% şi la cartofi 40%. Contribuţia Ucrainei la producţia mondială de cereale este la grâu de 8%, la orz 12%, la secară 17% şi la ovăz 5,5%. Inainte de războiul mondial, Ucraina poseda o mare bogăţie de vite. Din cauza colectivizării, au fost nimicite un număr imens de gospodării ţărăneşti şi de vite de valoare foarte ridicată. Situaţia vitelor a scăzut cu peste 50%, iar în ultimii ani, a fost diminuată şi mai mult. După o statistică din anul 1933, situaţia vitelor este următoarea:

URSS	GERMANIA
Cai 5,2 mil.	Cai 4,4 mil.
Porci 8,4 mil.	Porci 26 mil.
Vite mari 12 mil.	Vite mari 20 mil.
Oi 9,2 mil.	

(U. T. A.)

Un sătean din Basarabia

subscrie 400.000 lei la Imprumutul Reintregirii

Săteanul Pavel Toncev, din comuna Regele Mihai I, jud. Ismail, proprietarul unei mori ţărăneşti şi al mai multor hectare de pământ a subscris suma de 400.000 lei la Imprumutul Reintregirii declarând că face acest gest din toată inima, drept recunoştinţă pentru armata ţării care l-a desrobit şi scăpat de urgia bolşevică.

Frumoasa faptă a acestui sătean basarabean este mai presus de orice laudă.

In declaraţia pe care a dat-o odată cu subscrierea sumei de 400.000 lei, Pavel Toncev spune:

„Am credinţa că gestul meu va fi imitat de toţi locuitorii comunei mele, cari simt cu adevărat româneşte şi doresc ca apelul Domnului Mareşal Antonescu să fie înţeles de toţi românii, astfel ca prin subscrierile lor să se ajute vitează noastră armată, care să ducă la bun sfârşit marea operă de reintregire a granitelor româneşti.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu".

JALNICA FOAIE

Avem sub ochi două numere, din Ianuarie 1941, ale ziarului bolşevic „Steagu roşu", redactat în moldoveneşte. Ziarul se subintitulează: „Organu Comitetului Judeţean a P. C. (b.) M. şi a Comitetului împlinitor (adică executiv) din Judeţul Soroca". Are câteva clişee cu mutre patibulare ale mărimilor bolşevice locale, ale eternelor perechi Lenin—Stalin sau Lenin—Voroşilov, editoriale cu titluri ca „Lenin despre disţiplina soţialistă de muncă" în care trimeteri la tom. XXV sau XXX sau XIII din opere complete sunt frecvente şi mai ales are o limbă care e mai mult decât păstrarea cu orice chip a unui farmec dialectal. „Moldovenească" aceasta, scrisă de altfel numai de jidovi, vrea să dovedească neapărat, că este altceva limba de dincolo de Prut, decât limba noastră românească din ţară şi că acest altceva, străin şi din ce în ce mai înstrăinat, rupe grupul românesc cu pretenţii de continuitate şi autenticitate etnică.

Impresia generală pe care o lasă lectura acestor foi, este penibilă! Un amestec de pretenţiozitate doctrinară de repetare tâmpă a unor acelea formule, cu lucruri naive, prosteşti, cu râvne, cu interese, cu propagandă şi un fel de nouă titulatură în tov. tov. (Tovarăşi) de nobleţe proletariană, fac din materialul ziarelor o lectură desgustătoare pentru orice om de bun simţ.

De pildă, se anunţă că „In sinstea Conferenţiei XVIII de partid, din toată Uniunea, activu lucrătorilor medicali dela bolniţa (spitalul) din oraş a hotărît la adunarea sa deosebite de a încheia învoeli de întrecere soţialistă între secţiile bolniţei pe următoarele puncte...", iar punctul 4, prevede „Invăţarea Capitolului I a Cursului scurt Istoric P. C. (b.) (Partidului Comunist bolşevic) din toată Uniunea"!

Mai departe, fireşte, propagandă antireligioasă! Tovarăşul Mesame scrie: „Pe lângă şcoala din Jarova, ştiinţează un crujoc (Cerc) antireligios care pe zi şe creşe are toţi mai mulţi membrii activi." Apoi acelaş tovarăş pare a auzi un copil vorbind mamei sale, încă religioasă, cam în felul următor: „— Mamă, dacă vrei să stau cu adevărat un om cărturar, apoi se nu te superi că sunt antireligios..." şi înfârşit închee: „Activitatea antireligioasă din satul Jarova îi de laudat.

Mreja crujoaselor de aist fel se întinde peştiotlocu şi încordat trebuie de dus lupta de rupere a norodului din întunericu în care l-a aruncat relighia." (?)

Prea încântat însă „Steagu Roşu" nu pare a fi, tocmai pe două chestiuni, din seria problemelor de ştiinţă şi cultură pentru toţi, marea trâmbiţă de reclam, de totdeauna a Sovietelor, iată de pildă că în articolul „Chinoficaţia (Cinematografia) în judeţ" se aminteşte, după o consideraţie generală acea din frontea articolului, că: „Chino, îi unu din mijloaşele şele mai de seamă a aghitaţiei şi deşteptării masselor truditoare...", „că sunt sate chiar în raionu Soroca, unde de la venirea puterii sovietişe şi pân azi o singurădată n'a fost maşina chinoficaţiei" — adică n'a fost spectacol cinematografic. Păcat de moarte, fireşte, dar mai ales trista minciună a acestei culturi împărtăşită în loc de pâine, înfometaţilor.

Chiar ei, între ei, bolşevicii, semnalează golul şi impostura.

Acelaş nemulţumire o are ziarul şi faţă de stârpirea analfabetismului, care nu merge. Se declară că tovarăşul Nosar, tovarăşul profesor se trudeşte, dar spor nu prinde! I-o fi greşită metoda, sau poate moldovenii adevăraţi n'au tragere de inimă pentru istoria Partidului Comunist?! Şi lucrurile acestea ni-le semnalează tovarăşul Sternberg!

Şi după ce „Steagu Roşu" în trista lui peltea, mai strigă odată, într'un articol „Scumpu Ilici", închinându-se iar şi iar lui Lenin, fără să uite şi pe Stalin, pe acelaşi piedestal de genialitate, de sfaturi ca acestea: „Trebui de mărs pe trotuar, ţinându-se pe partea dreaptă, pentru a nu închedica şirculaţia şelor de mărg pe jos. Intrun oraş soţialist, rânduiala chiduitoare se vede în şirculaţia depe uliţa".

Jalnica mediocritate, tâmpenia pretenţioasă, fără să fie lipsită de otrava vicleniei, chiar provinciale, iată ce se ridică, miasmă, din paginile „Steagului Roşu".

Preşedintele Roosevelt

în căutarea unui pretext de a arunca America în războ

CHICAGO, 17. (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

Deputatul Hamilton Fish a acuzat, cu prilejul unui inerview, pe preşedintele Roosevelt că încearcă să făurească artificial un motiv pentru războ.

In ultimul său discurs rostit la radio, preşedintele Roosevelt a înşelat opinia publică a Statelor Unite, vorbind de vase scufundate care navigau sub pavilionul republicei Panama.

Statele Unite nu sunt responsabile de vasele care aparţin guvernelor străine şi care arborează pavilioane proprii.

Preşedintele Roosevelt făureşte în prezent un motiv de războ, pretinzând că Statele Unite sunt responsabile de vasele scufundate, care aparţin republicei Panama.

Deputatul Hamilton a terminat spunând că în curând va face o interpelare Congresului, cu privire la declararea de războ. Votul va arăta cât de mare este opoziţia americană contra unei declaraţii de războ.

16 AVIOANE ENGLEZE DOBORITE MIERCURI DE GERMANI

BERLIN, 18 (Rador). — Aviaţia britanică a pierdut, în ziua de 17 Septembrie, în cursul raidurilor pe care a încercat să le facă deasupra Germaniei septentrionale, în afară de cele 15 avioane de tipul „Spitfire" care au fost deja anunţate, şi un avion de bombardament de tipul „Bristol-Blenheim", care a fost doborît de artileria antiaeriană.

Incheerea contractului

cu Germania pentru furniturile agricole destinate României

BERLIN, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Rador" transmite:

Institutul Naţional al Cooperaţiei Române a încheiat recent la Berlin contractul pentru a doua tranşă a furniturilor agricole pentru România.

Prin acest contract, Camera de comerţ germano-română a primit încuviinţarea de a exercita un control al preţurilor pentru aceste furnituri.

NOUI CAVALERI AI CRUCII DE FIER

BERLIN 17 (Rador). — Fuehrerul şi comandantul suprem al forţelor armate, la propunerea mareşalului Reichului Hermann Goering, comandantul forţelor aeriene, a conferit crucea de cavaler a ordinului Crucea de Fier locotenentului Eckardt, adjutant-şef de grupă într'o escadră de vânători de noapte, şi locotenentului Lent, şef de escadrilă într'o escadră de vânători de noapte.

Aceşti doi ofiţeri au dovedit mari însuşiri în operaţiunile de vânătoare nocturnă şi au dobândit succese remarcabile prin forţa lor de rezistenţă.

BERLIN 17 (Rador). — La propunerea generalului von Brauchitsch, comandant şef al armatei, Fuehrerul a decernat crucea de cavaler a ordinului Crucea de Fier generalului de brigadă Weiss, comandantul unui regiment de infanterie; generalului de brigadă Christian Schulze, comandantul unei brigăzi de SS; colonelului Sieler, comandantul unui regiment de infanterie; colonelului Heyer, comandantul unui regiment de infanterie; căpitanului Brux, comandant de batalion într'un regiment de tiralori, şi adjutantului-şef Hengstler, şef de pluton într'un regiment de vânători de munte.

ARMATELE MAREŞALULUI ANTONESCU INAINTEAZĂ FĂRĂ INCETARE

ROMA, 17. (Rador). — „Gazetta del Popolo" publică o corespondenţă a d-lui Massimo David. După ce descrie fortificaţiile din împrejurimile Odessei, continuu asaltată de trupele Mareşalului Antonescu, autorul scrie următoarele:

„Armatele Mareşalului Antonescu se luptă de o lună cu un eroism şi o îndârjire pe care istoria civilizaţiei europene nu va trebui s'o uite. Armatele Mareşalului Antonescu nu au pierdut nici o palmă de pământ. Şi nu numai că nu au pierdut teren, dar, cu toată prudenţa impusă de împrejurări, au înaintat fără încetare".

In ziua de 14 Septembrie, d. Guido Puccio a ţinut o conferinţă la posturile italiene de radio, despre „Clarele poziţiuni ideologice şi morale ale României şi ale Axei".

In cadrul acestei conferinţe despre România d. Guido Puccio comentează auto-demascarea fondului moral şi a concepţiunilor de viaţă care anima Marea Britanie faţă de alte popoare.

Punctul de plecare al acestui comentariu este fervoarea cu care Anglia, care până mai ieri considera Rusia Sovietică cel mai mare duşman al civilizaţiei, al moralei şi al creştinismului, a ordonat rugăciuni şi slujbe religioase în toate bisericile anglicane, pentru a implora ajutorul divin pentru armatele lui Stalin.

Autorul îşi încheie astfel conferinţa:

„Axa se găseşte astăzi în afara dezordinei spirituale şi a desechilibrului moral în care Marea Britanie şi Statele Unite, aliate Moscovei se sbat pe scena lumii.

„Constitue pentru Axă un element de forţă, această luptă uriaşă pe care o dă împotriva bolşevismului, împotriva subversivismului internaţional şi împotriva depăşitelor plutocraţii anglo-saxone.

„Axa luptă pentru libertatea naţiunilor şi pentru colaborarea efectivă între naţiuni, ea luptă ca să se menţină pe poziţiuni clare, pentru obiective perfect legitime, care, natural, coincid cu acelea ale Europei Noui.

„România participă la această luminoasă luptă, în timp ce duşmanii noştri se rătăcesc în contradicţiile cele mai stridente şi în cele mai desgustătoare conversaţii ideologice şi morale".

VIAŢA DE SCLAV A ŢĂRANULUI IN UNIUNEA SOVIETICĂ

O tragică realitate ieşită din cifre şi fapte

Ţăranii întregului glob au fost întotdeauna o pătură obidită care s'a luptat din răsputeri cu sărăcia, învingând-o necontenit. Ţăranul n'a avut niciodată prea mult, dar atât cât a avut, a întrebuinţat pentru ducerea unei vieţi modeste pentru întreţinerea vieţii lui şi a marei familii. Dar niciodată nu şi-a pus problema foametei, chiar în anii vestiţi prin recoltele extraordinar de rele. Astăzi sufăr de foame toţ ţăranii sovietici fără excepţie, dealungul întregului an, dealungul atâtor ani. Şi mai mult decât atât: în timp ce în vremurile ţariste ducea o viaţă patriarhală, stabilindu-se o intimă legătură între ţăran şi marele boier, stăpân peste mai proprietăţi, astăzi se vede înlănţuit şi aruncat pradă unei puteri reci, lipsite cu desăvârşire de suflet, care l-a transformat brutal într'un robot, care stoarce din el fără pic de milă, ultima picătură de viaţă pentu ţeluri, pe care ţăranul nu le cunoaşte şi pe care niciodată nu le va înţelege. Acestea sunt experienţele verificate pe teren, pe cari sute de mii de soldaţi germani le-au câştigat văzând şi auzind cu simţurile proprii, această cumplită tragedie a ţăranului rus în răstimpul săptămânilor campaniei din est, pretutindeni în nord ca şi în centrul şi sudul Uniunii Sovietice.

Soldaţii germani au întâlnit necontenit pe toate drumurile, mii de ţărani. Oriunde se stabilea cantonamentul unităţilor germane, cu prilejul oricărei opriri neaşteptate a motomecanizatelor cari înotau în noroaiele drumurilor de ţară, adânci până la genunchi, şi cu prilejul fiecărei halte, soldaţii germani intrau în contact cu ţăranii acestor sate, cari se apropiau fără şovăire şi teamă, răspunzând domol şi fără ascunzişuri sufleteşti, întrebărilor puse. Nu era niciodată greu să primeşti un răspuns, deoarece oamenii câmpiilor răsăritene sunt din firea lor comunicativi şi dotaţi cu o inteligenţă nativă vioaie, care contrazice flagrant legenda atât de răspândită despre locuţia: „prost ca rusul!" Şi din structura acestor răspunsuri, după miezul cu tâlc al frazelor lor — în Polonia Estică ca şi în Rutenia Albă, în Lituania, ca şi în districtul Smolensk şi în Ucraina Nordică, în Cernigov — s'a reliefat acelaş tablou cu desăvârşire identic ca o fotocopie în mii de exemplare a unei aceleiaşi imagini.

TRAGEDIA SATULUI SOVIETIC

Mai întâi, în ceeace priveşte structura exterioară: în timp ce în statele sovietice, se discern măcar vestigii ale unei activităţi de noui construcţii, deşi numai în forma unor palate ale partidului într'un mixtum compositum de stil american, diforme şi monstruoase dar de proporţii masive, şi construcţii de noui fabrici, satul bolşevic a fost neglijat în mod absolut. Aproape nicăieri nu se vede o nouă colibă şi cocioabele care au mai rămas din vechile vremuri, au înfăţişare jalnică, fiind în mare parte surpate. Singura dovadă „pozitivă" a noului sistem sovietic este staulul de vite al colhozului ca şi hambarele voluminoase ale colhozului, cari dovezi însă, pentru ţăran constitue simbolul mizeriei lor cumplite şi semnul distinctiv al silniciei lor. Interiorul unei cocioabe ţărăneşti care mai înainte, cu tot primitivismul ei, relieta totuşi o acuratele, o dragoste de lucru casnic, o abundenţă de culori şi o anumită afmiliaritate astăzi dispreţueşte orice descriere. Singura odae este literalmente întocmai ca un grajd pustiu — un maldăr de paie într'un colţ, în cel mai bun caz, vestigiile unui contur de pat fără saltea, perne şi acoperământ, o masă şchioapă şi un scaun grosolan de lemn se găsesc lângă 2 sau 3 oale de pământ înegrite de vreme — acesta este întregul inventar al interiorului unei gospodării ţărăneşti sovietice în ziua de astăzi. Halul de nedescris al pereţilor surpaţi în cea mai mare parte, acoperişul casei plin de găuri prin cari plouă necontenit, sunt alte palide amănunte cari tot nu pot completa aspectul sărăcăcios şi de plâns al căsuţei ţăranului sovietic.

Ţăranca sovietică nu mai are nevoie de un dulap de haine sau de o laviţă pentru albituri. Căci atât ea cât şi copiii ei nu posedă nimic altceva decât sdrenţele pe care le poartă pe corpul lor: o rochie grosolană de culoare pământie, confecţionată dni cânepa cultivată şi ţesută de mâna proprie a gospodinei şi fragmente dintr'o bluză lungă, diformă. Locuitorii întregului sat umblă cu picioarele goale, iar iarna, picioarele sunt înfăşurate în obiele, încălţându-se cu nişte troace de lemn, făcute de ei înşişi.

Cel care a călătorit acum 12 ani în Uniunea Sovietică, constata deosebiri şi mai isbitoare la ochi faţă de situaţia mult mai jalnică a satelor sovietice din ziua de astăzi. Cea mai cumplită epocă pentru ţăranul sovietic a început din anul 1930, atunci când s'a înfiinţat colectivizarea obligatorie şi atunci când întreaga pătură ţărănească liberă a fost desfiinţată cu desvârşire în cursul puţinilor ani. *In această vreme ţăranul a fost transformat nu într'un argat al pământului, ci într'un rob ca în antichitate, un sclav lipsit de orice drept.* Mii şi mii de ţărani au fost declaraţi culaci şi târâţi în lagărele de muncă silnică din regiunile inospitaliere ale Uniunii Sovietice. Intr'un sat dela sud de Smolensk, au fost trimişi în Siberia, din 200 de gospodari, un număr de 68, fiind consideraţi culaci, întrun alt sat, din 112 gospodari au fost exilaţi 54.

Trupele germane au întâlnit în calea lor şi sate cari au pierdut cu prilejul „desculachizării", adică desfiinţarea ţăranilor avuţi, un mic număr dintre ţăranii lor. Explicaţia acestei situaţii este următoarea: întreaga populaţie sătească era angajată de proprietarul moşiei ca lucrători agricoli, bineînţeles, aceasta înainte de revoluţia bolşevică, astfel încât nu exista nici un culac, adică ţărani chiaburi. Cu toate acestea au fost declarate şi în aceste sate, zece până la 20% din aceste familii culaci. Cu atât mai vârtos erau culaci aceia, cari în timp de un deceniu şi mai bine, dela 1917 până la 1930, şi-au putut crea o situaţie modestă datorită unei munci grele şi asidue, ajungând să-şi închehbeze o gospodărie compusă din posesia unui cal şi din 2-3 vaci.

Plata zilnică: 400 gr. de făină..

Recompensa muncii acordată ţăranilor a rămas pe loc în aceste sate, este următoarea: fiecare membru al familiei, care prestează muncă, trebuie să lucreze 240 de zile lucrătoare pe an pentru colhoz. Se obţine pentru fiecare zi de lucru, ca plată, 400 gr. de făină! Restul producţiei este dat în întregime statului sovietic, sub pretextul că sunt rezultatele muncii colhozurilor. Făcându-se o socoteală elementară asupra zilelor lucrătoare normale, reiese în evidenţă că un lucrător sârguincios poate efectua anual 400-500 de zile lucrătoare, pentru ca să crească corespunzător şi despăgubirea în natură prin făină. Şi fiindcă ţăranul în general, nu are nici o altă posibilitate, pentru a-şi furniza sieşi şi familiei sale pâine, acest neomenos sistem îl constrânge să depăşească ziua normală de lucru, fiindcă altfel, copiii săi ar trebui să moară de foame.

Ţarina ţăranului diferă ca întindere după mărimea familiei, în districtele centrale ale URSS-ului însummând dela o jumătate de pogon până la 1 jum. pogoane de pământ extrem de sărăcăcios, cari produc un sfert abia până la cel mult 1/2 din ceeace produce Germania pe solul ei cel mai impropriu. In URSS lipseşte cu desăvârşire, orice drenare şi orice îngrăşământ sistematic, ţăranul neavând la dispoziţie seminţe proprii de bună calitate. Pe această ţarină proprie, ţăranul sovietic cultivă cartofi, varză, meiu, castraveţi şi cânepă. El are dreptul să-şi întreţină în gospodăria lui şi o vacă, un porc, câteva oi şi găini. Dar pentru acest drept trebuie să plătească! pentru porc 400—600 ruble, etc. Şi totuşi nu-i de ajuns, căci el trebuie să furnizeze anual din gospodăria lui proprie: 250 l. de lapte, 50 gr. de carne, 70 ouă şi o piele de oaie — nu importă dacă el are sau nu oi.

Furnizarea acestor produse este asigurată pentru statul sovietic prin pedepsele cele mai aspre. Deoarece familiile totuşi în dese rânduri nu sunt în situaţia de a-şi îndeplini „îndatoririle lor", cu toate sforţările supraomeneşti şi lipsurile la care se supun, ei trăiesc necontenit sub o-preliştea îngrozitoare că acum, acum, pot fi arestaţi şi deportaţi în lagărele de muncă silnică. Să cauţi în întreaga lume şi nu vei găsi o paralelă a acestei exploatări criminale şi neruşinate, care a prins în cătuşe întregul popor ţărănesc sovietic, numit totuşi cu emfază: „Statul ţăranilor şi muncitorilor sovietici".

ŢĂRANII RUŞI NU VOR SĂ MAI REVIE BOLŞEVICII NICIODATĂ

Oricine a văzut şi a trăit aceste condiţii de viaţă, va mărturisi că înţelege prea bine pentru ce ţăranul sovietic îl primeşte pe ostaşul german ca pe un mântuitor al său, căutând să-i dovedească cu orice prilej, în semn de recunoştinţă, devotamentul său. Soldaţii germani au trăit vibrant aceste evenimente în satele ocupate de ei, în cari ori de câte ori se întâmpla să contraatace bolşevicii, ţărancele veneau în mare număr înspre unităţile germane plângând, rugându-i în genunchi, cu lacrimi în ochi, să facă tot posibilul căci şi ele vor ajuta să nu se mai întoarcă bolşevicii niciodată.

Ţăranii ruşi pot fi definitiv siguri că bolşevicii nu se vor mai întoarce niciodată. In scurtă vreme, se vor bucura şi ei în locul vieţii de câine şi de sclav, de o viaţă plină de omenie, respectându-li-se sufletul credinţa, munca şi dreptatea lor. — (UTA).

Luptând, ostaşii bravi au desrobit
Pământul sfânt de veacuri moştenit
Noi, ca prinos de veşnică cinstire
Să subscriem pentru reintregire

INFORMAŢIUNI

La depeşa de omagiu trimisă de Comitetul Central Executiv al Ligii Culturale către Domnul Mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, Domnia-Sa a binevoit a răspunde cu următoarea telegramă:

Domnului Profesor ŞTEFAN POP
Vicepreşedintele Ligii Culturale
Bucureşti
Str. Aurel Vlaicu 140

Mulţumesc Ligii pentru unitatea culturală a Românilor, îndrumătoarea sufletului românesc la îndeplinirea poruncilor naţionale, pentru închinarea sa de recunoştinţă adusă ostaşilor înfăptuitori ai reîntregirii Patriei şi a Neamului.

Mareşal ANTONESCU
Preşedintele Consiliului de Miniştri

*

D. Niculae Marinescu şef de poliţie la Bălţi, se însărcinează cu conducerea chesturei poliţiei Chişinău.

*

Crucea Roşie a României, serviciul prizonierilor, refugiaţilor şi internaţilor aduce la cunoştinţă publicului că informaţiile despre răniţii aflaţi în spitalele din ţară nu se mai dau la Crucea Roşie, ci numai la fişierul central al Ocrotirilor Sociale, din Bucureşti, calea Plevnei 19.

*

Ministerul Agriculturii aduce la cunoştinţa celor interesaţi că sunt liberi să facă angajări de muncitori agricoli fără a fi nevoie de vre-o autorizaţie specială, respectându-se doar prevederile legei pentru organizarea şi încurajarea agriculturii cu privire la obligaţiunea de a încheia contracte de învoială.

Pentru ca să poată beneficia de reducere de transport pe C. F. R., proprietarii vor avea grijă a-şi procura dela Camera Agricolă un certificat dovedind că muncitorii respectivi sunt aduşi pentru lucrul câmpului.

*

Preşedinţia Consiliului de miniştri a fost informată că, uneori, persoane sau agenţi administrativi se prezintă sau afirmă că dispoziţiunile ce cer a fi luate, sunt „ordinul preşedinţiei consiliului".

Se aduce pe această cale la cunoştinţă tuturor că preşedinţia consiliului nu lucrează niciodată decât cu ordine sau dispoziţii scrise.

Acei cari vor fi arătaţi preşedinţiei că au folosit sau invocat „ordinul preşedinţiei", fără ca să prezinte ordinul scris, vor fi deferiţi imediat parchetului.

*

Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale a delegat Asociaţia Creştină a Femeilor Române şi Asociaţia Creştină a Tinerilor să lucreze pentru ajutorarea populaţiei Basarabene, lipsită timp de un an de căldura căminului şi a familiei lor.

In acest scop a plecat Miercuri 16 Septembrie, din sânul Asociaţiilor, o grupă de buni români, încălziţi de gândul ajutorării aproapelui în frunte cu d-na preşedintă a Asociaţiei Elena Th. Orghidan, d-na directoare generală Constanţa Nichita, d-ra Elena Turea secretară şi un grup de membre voluntare, iar din partea Asociaţiei Creştine a Tinerilor d. director general Constantin Zahirnic, d. avocat Aurel Savin, d. Oiţă A. Costache şi d. Mandrea C. Lucian.

Sub oblăduirea lui Dumnezeu, nădăjduim să putem aduce o rază de lumină în negura ce a plutit deasupra pământului nostru scump.

Alt contingent al legiunii voluntarilor francezi a plecat pe frontul anticomunist

PARIS, 17 (Rador). — Al doilea contingent al Legiunii voluntarilor francezi pentru lupta contra bolşevismului a plecat ieri dela Versailles spre un câmp de antrenament, înainte de a pleca pe front.

Comitetul central al Legiunii anunţă că în curând va fi format al treilea contingent de voluntari francezi.

Arestarea unui preot englez din Franţa

VICHY, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Se anunţă din Tarbos că prefectul departamentului Hautes Pyrondos a internat pe preotul englez Price, deoarece acesta a insultat pe şeful Statului, Mareşalul Petain.

Vizitele d-lui dr. Karl Megerle la Iaşi, Chişinău, Tighina şi Transnistria

Cu prilejul vizitei sale în ţara noastră, d. dr. Karl Megerle, distinsul gazetar german şi membru al Reichstagului, a întreprins o serie de călătorii de documentare.

Inainte de înapoierea în Germania, d. Megerle a făcut Luni şi Marţi 16 Septembrie o deplasare cu avionul la Iaşi apoi Chişinău, Tighina, trecând şi în Transnistria.

Oaspetele a fost însoţit în această călătorie de d. consul general Windecker dela legaţia germană şi, ca în deplasările precedente, de d. O. W. Cisek consilier de presă şi d. Liviu Cigăreanu dela serviciul presei străine.

La Iaşi — unde a fost întâmpinat de autorităţi în frunte cu d. prefect al judeţului şi de presa locală, d-sa a vizitat monumentele istorice şi de artă ale oraşului.

De aici s'a deplasat cu maşina la Sculeni, târguşor de peste Prut, unde au avut loc în primele zile ale războiului, lupte grele între unităţile germane din acest sector şi bolşevici.

Trecând Marţi 16 Septembrie, cu avionul în Basarabia, d. Megerle a avut prilejul să vadă îngrozitoarele distrugeri ale bolşevicilor, în aceste ţinuturi româneşti.

D. Megerle a vizitat apoi Chişinăul, Tighina, Tirasopl şi câteva regiuni pur româneşti din Transnistria, interesându-se în special de modul în care evoluează opera românească de refacere a regiunilor pustiite de hoardele comuniste.

Intors în Bucureşti, tot cu avionul, d. dr. Karl Megerle a fost primit Marţi seara, din nou, în audienţă de plecare de d. prof. Mihai A. Antonescu, vice-preşedintele consiliului de miniştri.

Miercuri 17 Septembrie, orele 8 dimineaţa, d. dr. Karl Megerle a părăsit ţara plecând de pe aeroportul Băneasa, unde a fost salutat în numele d-lui profesor Mihai A. Antonescu vice - preşedintele consiliului de miniştri, de d. Alexandru Bădăuţă, secretar general al ministerului propagandei naţionale, de d. consul general Windecker, dr. Kurt Welkisch, ataşatul de presă al legaţiei germane, d-nii consilieri Petre Ilcuş şi O. W. Cisek şi d. Liviu Cigăreanu, dela serviciul presei străine.

Răspunsul d-lui von Ribbentrop, la telegrama de condoleanţe trimisă de d. prof. Mihai Antonescu

La condoleanţele exprimate de domnul Mihai Antonescu d-lui Ioachim von Ribbentrop, ministrul de externe al Reichului, la moartea generalului Eugen von Schobert, s'a primit următorul răspuns:

„Excelenţei Sale
Domnului vice-preşedinte şi preşedinte ad-interim
Profesor MIHAI ANTONESCU

Pentru telegrama prin care Excelenţa Voastră a exprimat condoleanţele Guvernului Român cu prilejul morţii de soldat a Generalului von Schobert, vă mulţumesc din toată inima.

N'am omis să transmit Führerului participarea Guvernului Român la pierderea acestui valoros ofiţer, a cărui activitate este atât de strâns legată de înaintarea victorioasă a trupelor române împreună cu camarazii germani.

IOACHIM VON RIBBENTROP
Ministrul Afacerilor Străine al Reichului"

Serbarea dela spitalul de răniţi „Mihai Viteazu"

In ziua de 17 Septembrie 1941, a avut loc în Capitală la Spitalul de răniţi Mihai Viteazul, un frumos festival artistic organizat de conducerea spitalului.

Serbarea s'a deschis cu Imnul Regal, cântat de corul răniţilor din spital, după care s'a mai cântat „Cu noi este Dumnezeu" şi „Voinţa Neamului", „Of, dor, dor", Bună-i brânza, Cumătriţa, Cronica rimată. Au declamat frumos şi au cântat răniţii Vlădescu N. Vasilache, Grigore T. şi Stegăniţă V. După recitări şi coruri s'a jucat de către răniţii Moscu Vasile Ureche, Gh. Popescu, Gh. Ionescu, V. Belu şi Dumitru Vasile scenariul „Clipe de răgaz", improvizaţii de Plot. T. R. Ion Berciu şi Sergt. T. A. Al. Stoicescu.

Printre producerile răniţilor au executat schecluri Mia Apostolache, marele C. Tănase şi d-nele Zamora. Ne-a plăcut în deosebi cântecul popular din Banat: O fi mâţa lui vecinu, cântat de d-na Zamora.

Cei cari mai fac intervenţii la Sf. Patriarhie vor fi sever sancţionaţi

Patriarhia română, Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei, secţia administrativă a arhiepiscopiei Bucureştilor, ne trimite spre pulicare următorul comunicat:

In dorinţa de a vedea Biserica noastră fiinţând în cadrul principiilor evanghelice de dreptate şi legalitate, am căutat să promovăm numai elementele de o reală valoare.

Constatăm însă cu părere de rău că elementele mediocre şi submediocre recurg la intervenţii lăturalnice pentru valorificarea intereselor lor, fără a lua în considerare că prin aceasta tind să săvârşească nedreptatea colegilor lor, că turbură ordinea internă a Bisericii şi inoportunează diferite persoane pe care cu intenţie le informează greşit.

De aceea am hotărît ca toţi cei pentru care se vor mai face asemenea intervenţii, să fie sancţionaţi cu toată severitatea.

Unde trebuesc adresate cererile pentru preluarea imobilelor expropriate

Ministerul Economiei Naţionale aduce la cunoştinţa celor interesaţi că toate chestiunile în legătură cu preluarea de imobile şi românizarea întreprinderilor depind de Subsecretariatul de Stat al românizării, colonizării şi inventarului de pe lângă Preşedinţia Consiliului de miniştri, iar nu de ministerul Economiei Naţionale.

Ca urmare, toate cererile referitoare la aceste chestiuni, urmează să fie adresate numitului subsecretariat de Stat.

ULTIMA ORA

Ruperea legăturilor diplomatice între U. R. S. S. și Bulgaria

SOFIA, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției STEFANI transmite:

In cercurile apropiate de legația Sovietelor la Sofia se afirmă că Uniunea Sovietică nu ar fi satisfăcută de răspunsul guvernului bulgar la nota de protest a guvernului din Moscova.

In consecință, guvernul sovietic ar avea intenția de a rupe relațiile diplomatice cu Bulgaria.

O DIVIZIE BLINDATĂ GERMANĂ PROVOACĂ SÂNGEROASE PIERDERI BOLȘEVICILOR

BERLIN, 17 (Rador). — O divizie blindată germană, operând in fața Petersburgului cu ajutorul aviației, a ocupat o pădurice in care sovieticii își făcuseră fortificații puternice.

Toate contraatacurile bolșevice, susținute de artilerie și tancuri de modelul cel mai greu, au fost respinse cu pierderi sângeroase pentru inamic.

Bolșevicii au pierdut, intre altele, numeroase tancuri din cele mai grele.

CUM ESTE PRIVITĂ LA BERLIN SITUAȚIA IRANULUI

BERLIN, 17 Rador). — Situația in Iran, in măsura in care ea interesează direct Germania ,este prezentată in felul următor de cercurile bine informate germane:

Supușii germani, cari au obligația de a presta serviciul militar, au trebuit să fie predați englezilor, care la rândul lor au predat 50 din ei Sovietelor.

Este inexact — și cercurile ministerului de externe al Reichului declară că este o minciună când se pretinde că legația germană ar fi incercat să impiedece extrădarea supușilor germani, efectuată sub presiunea englezilor, și când i se reproșează că ea ar fi avut o procedare incorectă. Prin astfel de afirmații se incearcă numai să se justifice intrarea trupelor in capitala Iranului.

Sunt actualmente in curs negocieri cu privire la plecarea femeilor și copiilor germani, ca și a bărbaților mai in vârstă din personalul legației. Această plecare fusese la inceput fixată pentru data de 16 Septembrie, dar până acum nu s'a aflat incă dacă aceste persoane au plecat sau nu.

După plecarea personalului legației interesele Reichului in teritoriul ocupat din Iran vor fi apărate de Suedia.

In ce privește situația generală a Iranului, așa cum este ea caracterizată prin demisia Șahului, cercurile ministerului de externe german interpretează abdicarea Suveranului ca un indiciu că politica sa de compromis față de englezi și de Soviete, pe ale căror promisiuni el și-a inchipuit că se poate bizui, a eșuat. Ca și alte cercuri din Orientul Mijlociu, Șahul a observat desigur cu groază că englezii sunt gata să dea pradă bolșevicilor anumite părți ale țării, predându-le in acelaș timp și pe supușii germani cari nu au avut nici un amestec in evenimentele recente.

Anumite informații, pe care le au cercurile politice din Berlin, nu mai lasă nici urmă de indoială asupra impresiei pe care atitudinea britanică a produs-o in Orientul Mijlociu.

Iranul a luat măsuri militare impotriva năvălirii anglo-sovietice

ISTAMBUL 17 (Rador). — Corespondentul Agenției D.N.B. transmite:

Radio Teheran anunță că in ședința extraordinară de Marți a Parlamentului iranian, președintele consiliului de miniștri al Iranului a făcut următoarea declarație:

„Ne aflăm intr'o situație foarte gravă, deoarece părți din țara noastră sunt ocupate de trupe engleze și sovietice.

Englezii și sovieticii ne promiseseră că nu vor exercita asupra noastră nici o presiune. Iată insă că, dimpotrivă, trupele sovietice inaintează asupra Teheranului.

Noi am luat măsurile militare necesare pentru a opri această inaintare".

Teroarea comisarilor G. P. U.-ului asupra ofițerilor sovietici

HELSINKI, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

Un detașament finlandez, comandat de un căpitan, a cucerit insula Rahmasaari din lacul Ladoga, care are o deosebită importanță strategică.

Au fost luați cu acest prilej 200 de prizonieri, intre cari se aflau un colonel, un căpitan și alți vreo 10 ofiteri.

După indicații din izvor militar sovietic, forțele care țineau această insulă erau cam de tăria unui batalion.

Constatând că orice rezistență ar fi fost inutilă, colonelul hotărise incă de Marți să capituleze, dar comisarul politic și comisarul G. P. U. au pretins ca lupta să fie continuată. Numai după ce comisarul G.P.U. a fugit, comandantul militar al garnizoanei a indrăznit să inceteze rezistența inutilă.

ARMATA MAREȘALULUI BUDIENNY FOARTE GRAV AMENINȚATĂ

ROMA, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției STEFANI pe frontul oriental, semnalează că armata mareșalului Budienny este amenințată din ce in ce mai grav, fiind obligată să infrunte o foarte puternică presiune dela Nipru și până la Senezo.

Unitățile corpului expediționar italian colaborează in mod activ cu coloanele germane.

Corespondentul Agenției STEFANI menționează luptele ce s'au dat pentru izgonirea bolșevicilor de pe malurile Niprului.

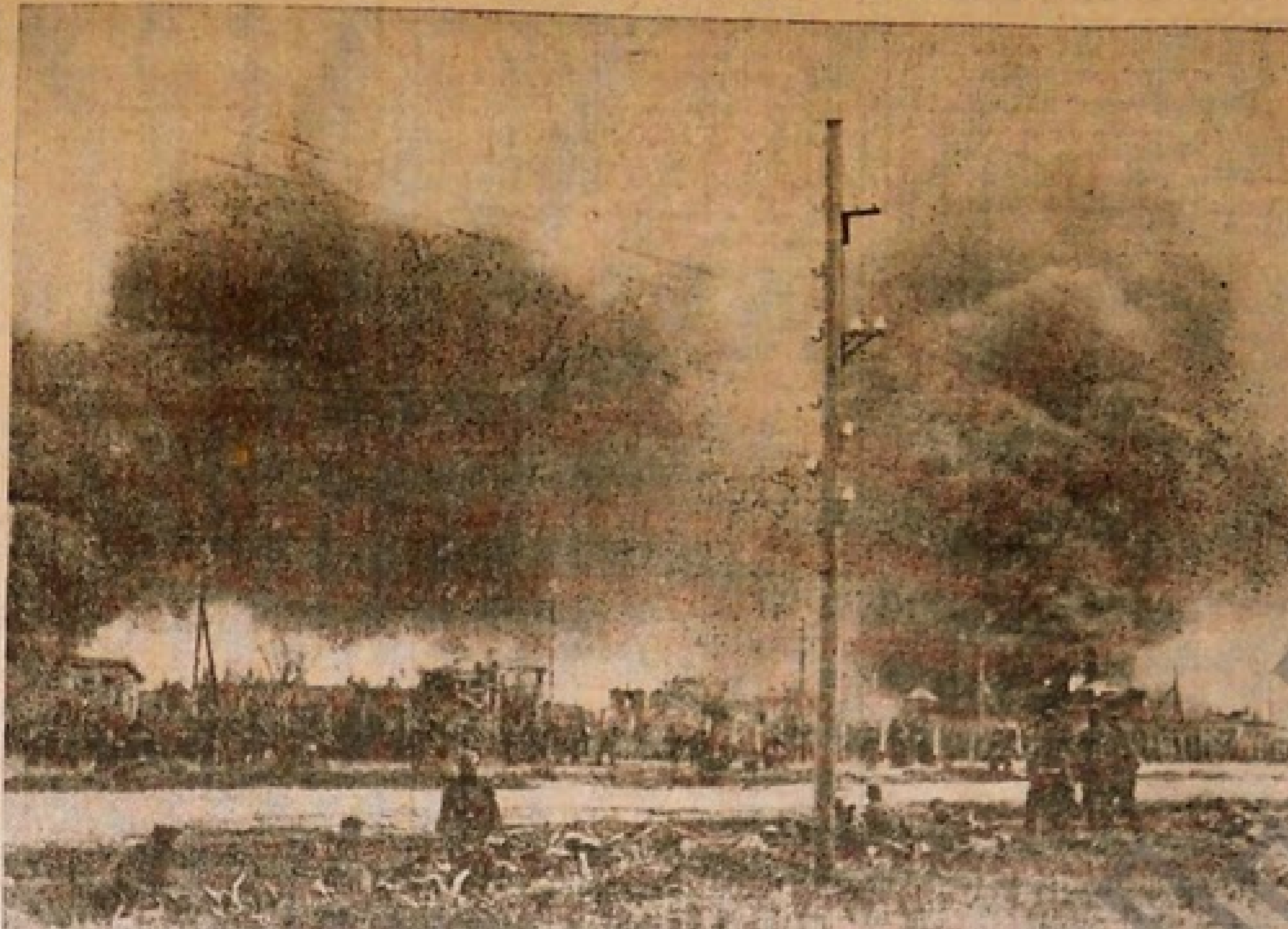
In această regiune sunt numeroase insule, unele mai mari, altele mai mici, in care sovieticii au instalat cuiburi de rezistență, dealungul fluviului. Patrule italiene s'au imbarcat in timpul nopții, pe bărci de cauciuc și au pornit spre aceste insule. Inamicul surprins de atac, a cedat imediat. In multe cazuri bolșevicii nici nu s'au folosit de arme. Pe o insulă au fost capturate numeroase forțe sovietice.

Soldații italieni au adoptat o tactică specială: ei atacă prin surprindere, din două părți, aruncând asupra inamicului o adevărată ploaie de granate. Numeroși ruși sunt astfel omoriți sau capturați. Cei care incearcă să treacă Niprul innot de cele mai multe ori se ineacă, foarte puțini dintre ei reușind să ajungă pe malul opus. Și in acest caz insă, ei sunt făcuți prizonieri, ambele malurile fiind in stăpânirea forțelor Axei.

Populația Crimeei mobilizată pentru apărarea peninsulei

BERLIN, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției STEFANI anunță:

O știre primită din Moscova precizează că populația din Crimeea a primit ordin să se organizez in grabă pentru a alcătui gărzi locale, care să ia parte la apărarea peninsulei.



In retragerea lor rușinoasă, bolșevicii pre fac totul in scrum

COMUNICATUL GERMAN

PE FRONTUL DE RĂSĂRIT

SE PREGĂTESC OPERAȚIUNI CARI VOR DUCE LA BIRUINȚA DEFINITIVĂ A OSTAȘILOR CRUCII ASUPRA HOARDELOR ROȘII

BERLIN, 17 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Pe frontul de răsărit, atacurile evoluează spre o operațiune de mare amploare.

In Atlanticul de Nord, submarine germane au scufundat șase vapoare de comerț inamice cu o deplasare totală de 27.000 de tone.

Noaptea trecută, in largul coastelor Angliei, avioane de luptă au atacat razant două cargoboturi, care au fost grav avariate.

Alte atacuri aeriene au fost indreptate contra instalațiilor portuare de pe coasta de sud-est a Angliei și contra mai multor aerodromuri.

La 15 Septembrie, in Africa de Nord, avioane germane de luptă au atacat și imprăștiat, cu focul armelor de bord, parcuri de vehicule motorizate britanice la frontiera dintre Libia și Egipt.

In noaptea de 15 spre 16 Septembrie, cu prilejul unui atac dat de avioane germane de luptă contra aerodromului dela Heliopolis din apropiere de Cairo, s'au produs incendii violente și mari explozii la hangare și la depozitele de muniții.

Noaptea trecută, forțe inamice neinsemnate au aruncat un număr redus de bombe explozive și incendiare asupra mai multor localități din sud-vestul Germaniei. S'au inregistrat stricăciuni in cartierele de locuințe.

Artileria marinei a doborit două bombardiere britanice, iar artileria antiaeriană a mai doborit unul.

CONTRA-OFENSIVA LUI TIMOȘENCO A COSTAT DISTRUGEREA A 25 DIVIZII SOVIETICE

ROMA, 17 (Rador). — *Trimisul special al agenției „Stefani" pe frontul de răsărit comunică următoarele:*

Armatele mareșalului Voroșilov iși deslănțuiseră contra-ofensiva in regiunea lacului Ilmen indată ce se precizase manevra germană de incercuire a Petersburgului.

Contra-ofensiva mareșalului Voroșilov și diversiunea operată de mareșalul Timoșenko la est de Veliki Luki și la sud-est de platoul Valdai urmăreau să atragă in aceste regiuni forțe germane importante și să ușureze astfel presiunea ce se exercita in jurul Petersburgului. Mareșalul Voroșilov socotea că prin forțele sale impunătoare va putea incurca socotelile diviziilor germane pe care le avea in față, pentru a deschide apoi o largă spărtură in liniile adversarului și pentru a invălui armatele care inaintau spre Petersburg.

Această mare manevră strategică trebuia să inceapă chiar in momentul in care germanii sfărâmau rezistența sovietică dealungul liniilor ferate Petersburg - Moscova și Petersburg-Smolensk, adică in momentul când grosul armatelor Reichului era incă in mișcare intre lacul Ilmen și Petersburg.

Manevra sovietică a eșuat total. Timp de trei săptămâni, diviziile germane au respins toate atacurile date de inamic in zona lacului Ilmen. Iar când presiunea sovieticilor a slăbit, germanii au desăvârșit incercuirea Petersburgului și au trecut la atac in sectorul in care bolșevicii deslănțuiseră contra-ofensiva.

Rezultatele se cunosc: armatele lui Voroșilov, care fuseseră greu incercate in Lituania și Estonia, au suferit și aici pierderi enorme.

Tot fără efect a rămas și diversiunea incercată de Timoșenko.

Această contra-ofensivă i-a costat pe bolșevici pierderea a 25 divizii motorizate și de infanterie, care au fost in parte complet distruse și in parte decimate, fără ca acest greu sacrificiu să fi adus vreo schimbare in situația generală sau să fi inlăturat amenințarea care apasă asupra Petersburgului.

VICTORIA DIN ZONA LACULUI ILMEN

INLĂTURĂ ATACURILE SOVIETICE ASUPRA TRUPELOR GERMANE CARE INCERCUESC TOT MAI STRÂNS PETERSBURGUL

ROMA, 17, (Rador). — Ziarele italiene de Miercuri dimineață comentează pe larg situația militară de pe frontul oriental, unde trupele germane și aliate au dobândit noui și importante succese, care prezintă o foarte mare insemnătate pentru viitoarele operații.

Victoria inregistrată de trupele generalului Busch, in zona lacului Ilmen, este subliniată in mod special de ziarul STAMPA, care constată că trupele germane au inlăturat, prin victoria dobândită, orice posibilitate de atacuri inamice contra spatelui trupelor germane, ce incercuesc Petersburgul.

Totodată, distrugerea completă a forțelor importante pe care comandamentul sovietic le concentrase in acest sector, deschide trupelor germane calea spre platoul Valdai, având in acelaș timp repercusiuni de seamă asupra nouilor operații militare ce au drept obiectiv Moscova.

In ce privește frontul din Ucraina, STAMPA scoate in relief faptul că trupele germane au inaintat dincolo de capul de pod dela Kremenciug, creind astfel posibilitatea de a se strânge Kievul intr'o imensă pungă. O deosebită importanță prezintă și inaintarea trupelor germane spre Perokop și Melitopol, poziții strategice foarte importante, in ce privește peninsula Crimeea.

CORRIERE DELA SERA, comentând victoria forțelor generalului german Busch, scrie că de pe acum se poate afirma că situația pe frontul oriental este foarte favorabilă și că zi de zi forțele anti-bolșevice fac noui progrese pe calea victoriei.

După ce analizează situația militară din diferite sectoare ale frontului, ziarul afirmă că, deși unii pretind că timpul este inaintat și că o hotărire nu este posibilă inainte de anul viitor, iarna rusească, caracterizată prin zăpadă inghețată, nu poate să stânjenească acțiunea unei armate bine echipate. Trebue să se mai țină seamă și de faptul că armatele aliate fac progrese considerabile până la venirea timpului rău, așa că ele vor putea continua seria lor de succese și in timpul iernei, fără a face sforțări prea mari.

In concluzie, CORRIERE DELA SERA arată că după trei săptămâni de pauză pe malurile Niprului, inaintarea a fost reluată de trupele germane și aliate in adâncime, desmințind astfel opiniile timizilor și pesimiștilor.

COMISARII POLITICI BOLȘEVICI OMOARĂ PE COMANDANȚII UNITĂȚILOR

BERLIN, 17 (Rador). — Declarația bolșevicilor, că numai organele militare subalterne ar omori prizonieri germani răniți, a fost desmințită de comandantul regimentului 21 infanterie bolșevic.

Acest ofițer bolșevic, luat prizonier, de trupele germane, a declarat că in majoritatea cazurilor ordinul de a impușca prizonierii germani pornește dela comisarii politici.

Ofițerul bolșevic a confirmat că chiar in regimentul său comandanți de companie prea zeloși au omorît prizonieri germani cu focuri de revolver.

Intr'un alt regiment, comisarul politic a impușcat pe un comandant de companie care se opunea la uciderea prizonierilor germani.

Intregul front sovietic dela Nipru sub grava amenințare a unui atac german decisiv

BERLIN, 17. (Rador). — Cu privire la comunicatul oficial de Miercuri, agenția D. N. B., află următoarele amănunte:

Informațiunile asupra operațiunilor germane cari continuă cu succes, conțin indicația că aripa de Sud a trupelor germane a intrat din nou in acțiune, inaintând in mod energic dincolo de Nipru.

Apărarea sovietică in acest sector al fluviului nu se aștepta la aceasta, cel puțin pentru moment și, cu atât mai mult, cu cât in cursul săptămânilor trecute, timpul defavorabil impiedecase foarte mult posibilitatea de mișcări a formațiunilor germane.

Faptul că Niprul in cursul său inferior atinge o lărgime de la 1 la 2 km., n'a impiedecat trupele germane să forțeze trecerea in punctele cari aveau importanță pentru continuarea operațiunilor.

Ca și in cursul campaniei din 1940 când Meusa a fost trecută in mod forțat in apropiere de Sedan, iar mai târziu Rinul superior in apropiere de Colmar, cu toată rezistența inverșunată a inamicului, trecerea Niprului a reușit, deși sovietele au fost foarte vigilente și dăduseră in diverse rânduri contraatacuri violente impotriva capetelor de pod ce se formaseră cu repeziciune.

Un succes decisiv al noului atac german dat la Est de capetele de pod, poate pune in pericol intregul front sovietic de la Nipru.

La Est de Nipru se găsesc regiuni industriale importante in apropiere de Kharkov și in basinul Donețului, amândouă la o distanță de circa 200 km. de marea cotitură a Niprului. Insă sectorul viitor al apărării naturale nu se află de cât indărătul Donețului, deci la Est de regiunile industriale menționate.

FORTĂREAȚA KRONSTADT BOMBARDATĂ NEINTRERUPT DE ARTILERIA REICHULUI

HELSINKI, 18 (Rador). — Corespondentul Agenției „Stefani" anunță:

Artileria germană de toate calibrele continuă să bombardeze Kronstadtul. Intreaga fortăreață este acoperită de nouri groși de fum. Bateriile sovietice din Kronstadt au incetat focul. In zona portului se semnalează incendii foarte puternice.

Vasele de războiu sovietice, care se aflau la Kronstadt, incrucișează acum in largul mării, intre fortăreața Kronstadt și Petersburg.

Alte vase de războiu incearcă să se apropie de coastele Ismului Careliei, insă ele sunt respinse de focul artileriei finlandeze.

Un locot. colonel sovietic, care a căzut prizonier, in mâinile finlandezilor, a declarat că la Petersburg sunt concentrați un milion de soldați sovietici, care au la dispoziție numeroase care de asalt, mari cantități de arme și tunuri de toate calibrele iar flota sovietică din Marea Baltică este pe cale să se adune in portul Petersburg.

Important număr de care blindate și prizonieri sovietici capturați

BERLIN, 17. (Rador). — Din izvor militar se află că cu prilejul luptelor din timpul trecerei Niprului, care blindate germane au reușit să inainteze, in vreme ce bolșevicii fugeau, pe un pod construit atunci de 120 metri lungime, peste Nipru, formând astfel primul cap de pod pe malul de Est al fluviului.

Cu toate contraatacurile inverșunate ale sovieticilor cari au durat mai multe zile, trupele germane au putut menține capul de pod, provocând bolșevicilor grave pierderi, și apoi să-l fortifice.

Sosirea intăririlor și a aprovizionărilor trupelor germane au fost astfel asigurate.

Cu prilejul luptelor ce au avut loc in acest sector, numai intr'o singură zi au fost reduse la tăcere 7 baterii sovietice, iar numeroase care blindate, precum și 5 canoniere au fost distruse. Au fost făcuți 1500 prizonieri.

In alte puncte ale Niprului, trupele germane au inaintat de asemeni către malul de Est al Niprului. In luptele ce s'au dat cu acest prilej, bolșevicii au suferit de asemeni pierderi sângeroase. Atacurile date in urmă asupra capetelor de pod de către sovietici au fost respinse prin forța de rezistență a trupelor germane. Din 100 de care blindate cari fuseseră angajate in sectorul unui corp de armată german, 68 au fost distruse in scurt timp.

In atacurile repetate a doua zi de bolșevici au mai fost distruse alte 29 care blindate sovietice.

In sectorul unui corp de armată, deci au fost distruse in interval de numai două zile 97 care sovietice blindate.

Atacuri de care sovietice indreptate impotriva unei divizii ușoare germane au fost oprite de șirul armelor anticar germane. Pierderile suferite cu această ocazie de bolșevici in mai multe zile de luptă, au atins cifra de 127 de care.

In cursul altor lupte date pentru un alt cap de pod, soldații germani luptând in condiții din cele mai defavorabile, au făcut 13.000 prizonieri, distrugând 75 care și 48 tunuri sovietice.

In această zonă de operații au fost doborîte 76 avioane sovietice, de către avioanele de vânătoare și artileria anti-aeriană germane.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5—7—9, București